

злато, ако ли нѣмалъ и него, то му продавали воловѣты и добытъка, и съ това намѣсто да го угиѣтять, както си мыслили Гърцити, та да го владѣжтъ вѣчно, то го смислили по скоро за изгубенжтъ му свободж, и го насърдчили да си ж пожелае пакъ, и да скочи по-скоро срѣщу несносенжтъ за него власть на чюждыты тирани, и да ся освободи изново.

П. Ами кой ги накаралъ най-напрѣдъ да ся побунять?

О. Самуиловый внукъ, на Радомира сынъ му, Петъръ II Долянъ, когото Гърцити, когато плѣнили Мьгленъ, были отвели въ Цариградъ робъ, и послѣ сполучилъ да побѣгне и да дойде да си избави отечеството, гдѣто, чтомъ стѣпилъ, отъ сѣкж странж. и градъ, прѣзъ гдѣто поминжлъ, повелъ подирѣ си наостреныя народъ, който го посрѣщаль съ голѣмж слава и литаль на тумбы подиръ него, догдѣто ся натрупали доволно души за освобождаваніе на своето отечество.

П. А когато ся подиинжлъ вече народътъ, какво послѣдувало?

О. Петъръ го повелъ изъ градищата, като начнжли отъ Струмицъ, та изсѣкли Гърцкыты управители, които за да възвърнжтъ народа отъ намѣреніето му, хванжли да го лѣжять, че Петъръ ги ужъ былъ излъгалъ, че былъ отъ царекж лозж; нъ това нищо имъ непомогнжло, защото Българинътъ былъ рѣшенъ вече да трепе Гърци. А когато бунтътъ ся распространилъ вредомъ, и успѣлъ отъ Струмицъ до Охридъ, тога Българити си провъзгласили за царь Петра (1040 л.).

Петръ и Долянъ.

П. Какво направилъ Петъръ, когато възлѣзълъ вече на Бѣларскыя прѣстолъ?

О. Догдѣто си мыслилъ какъ да освободи цѣлж Българіж, дошло му извѣстіе, че и онія Българе, кои-